

KLEINE VERHALEN IN EEN CALEIDOSCOPISCH SPEL

foto: Kurt Van der Elst

Barbara Wyckmans van HetPaleis was zo onder de indruk van de Gomaartrilogie van Ultima Thule, dat ze Wim De Wulf direct vroeg om bij hen een productie te maken. En die wordt nu in HetPaleis met veel verve en schwung gespeeld, zoals we van Ultima Thule konden verwachten. Vier acteurs laten twintig personages in dertig poppen over planken en loopbruggetjes in verschillende suggestieve werelden wandelen en vooral vertellen.

Ultima Thule heeft zich de laatste jaren geprofileerd als een figurentheater dat grote verhalen vertelt over bijzondere personages, en dat die verhalen op de scène brengt in een organisch samenspel van acteurs en poppen. Personages glijden van speler naar pop, van pop naar een andere speler en van twee spelers naar een pop. Zoals ook de verhalen zelf vaak een bonte mix van flashbacks, treffende en heldere dialogen en commentaren van de vertellende personages zijn. Heel vaak wordt er van nu naar vroeger gesprongen en dan weer terug, zoals in een film scènes snel kunnen wisselen. Op het podium kan zo iets vlot

door het gebruik van poppen. En met de karakteristieke poppen van de figurentheatermaker Filip Peeters worden de personages en hun ontwikkelingen knap gevisualiseerd.

Zoals de titel 'Door de bomen het bos' al suggereert, komen er zoveel personages ter sprake, dat je misschien niet meer kunt volgen wie wie is. Nu, dat valt reuze mee. Marie overziet in de laatste 24 uur van haar leven de mensen uit haar kleine stad: haar dochter, kleinkinderen, verliefde vrienden, vriendinnen. Van toneelspeler tot asielzoeker, van stoere macho tot bekakte madam. Allemaal hebben ze hun eigen verhaal, en dat zorgt – mede door de eigentijdse live-muziek – voor een herkenbaar caleidoscopisch spektakel, ook voor pubers.

TUUR DEVENS

HetPaleis & Ultima Thule, 'Door de bomen het bos' (+12) nog t/m 22/05 in de grote zaal van HetPaleis Antwerpen, www.hetpaleis.be